

Zielona Góra 26 stycznia 2018 r.

SKO-4280/208-S/17

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze w składzie:

Przewodniczący : Robert Gwidon Makarowicz

Członkowie : Iwona Inerowicz (spr.)

Waldemar Pakulski

po zapoznaniu się w dniu 26.01.2018 r. z treścią odwołania Michała Iwaszkiewicza, zam. w Ząbkach ul. Krasickiego 17– reprezentowanego przez Małgorzatę Kawalę, ul. Rumiankowa 18, 66-078 Świdnica od decyzji Burmistrza Świebodzina nr 6/2017 z dnia 12.06.2017 r., znak: GROŚ.6220.5.2015.MO w przedmiocie uchylenia decyzji tego organu nr 4/2015 z dnia 01.12.2015 r. określającej środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie Gospodarstwa Rolnego o obiekt inwentarski wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zlokalizowany na działkach o nr 53/5 i 54/2 w obrębie Rozłogi i odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia; **działając** na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1659) art. 138 § 2 w zw. z art.ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) w powiązaniu z art. 66 w zw. z art.69 ust.1, art.74 ust.1 pkt.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 ze zm.)

orzeka:

**uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego
rozpatrzenia przez organ I instancji**

Zaskarżoną decyzją Burmistrz Świebodzina, na podstawie art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80, art. 82, art. 85 ustawy z 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016r., poz. 353 ze zm.), § 2 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 102 rozporządzenia Rady Ministrów z 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2016r. poz. 71 t. j.) oraz art. 104, art. 151 § 1 pkt. 2 ustawy z 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016r., poz. 23 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku pani Małgorzaty Kawali działającej w imieniu pana Michała Iwaskiewicza - orzekł o uchyleniu własnej decyzji nr 4/2015 z 01.12.2015r. określającej środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia dla inwestycji polegającej na rozbudowie Gospodarstwa Rolnego o obiekt inwentarski wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zlokalizowany na działkach o nr 53/5 i 54/2 w obrębie Rozłogi i w pkt. 2 osnowy rozstrzygnięcia odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia dla przedmiotowej inwestycji.

W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że wnioskiem z 20 sierpnia 2015 r. Pani Małgorzata Kawala działająca z upoważnienia inwestora ul. Rumiankowa 18, 66-008 Świdnica zwróciła się do Burmistrza Świebodzina o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie Gospodarstwa Rolnego o obiekt inwentarski wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zlokalizowany na działkach o nr 53/5 i 54/2 w obrębie Rozłogi. Planowane przedsięwzięcie należy do kategorii przedsięwzięć określonych w art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013r., poz. 1235 z późn. zm.) oraz jest wymienione w § 2 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 102 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 z późn. zm.). Działki nr 53/5 i 54/2 w obrębie Rozłogi nie są objęte aktualnym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Pismem z 24 sierpnia 2015r. Burmistrz Świebodzina wezwał wnioskodawcę o uzupełnienie wniosku, co nastąpiło pismem z 25 sierpnia 2015r. (data wpływu: 26.08.2015r.).

Na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy o ooś Burmistrz Świebodzina 2 września 2015r. wystąpił o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. N

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Świebodzinie pismem znak: NZ.771.12.70.2015.MR z 15 września 2015r. wydał negatywną opinię dot. realizacji przedsięwzięcia. Pismem znak: W00Ś-II.4242.88.2015.MW z 21 września 2015r. (data wpływu: 23.09.2015r.) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. wezwał wnioskodawcę do złożenia dodatkowych wyjaśnień (uzupełnienie raportu), które zostały przedłożone 6 października 2015r. (data wpływu: 08.10.2015r.).

Pismem z 9 października 2015r. uzupełnienie raportu wysłano również do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świebodzinie, który pismem znak: NZ.771.12.70.2015.MR z 19 października 2015r. ponownie wydał negatywną opinię na realizację przedsięwzięcia. Na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy o ooś uzgodniono warunki realizacji dla przedmiotowej inwestycji z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska - postanowienie W00Ś-II.4242.88.2015.MW z 22 października 2015r. (data wpływu: 23.10.2015r.).

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy o ooś organ był zobligowany do zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w prowadzonym postępowaniu. Wypełniając powyższe dyspozycje organ powiadomił pismem z 3 września 2015r. strony postępowania o toczącym się z udziałem społeczeństwa postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji inwestycji polegającej na rozbudowie Gospodarstwa Rolnego o obiekt inwentarski wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zlokalizowany na działkach o nr 53/5 i 54/2 w obrębie Rozłogi. Ponadto ogłoszenie takie zamieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Świebodzinie, na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu i w pobliżu inwestycji na okres 21 dni. W wyznaczonym terminie nie złożono żadnych uwag ani wniosków. Informacje o raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko umieszczone zostały w publicznie dostępnym wykazie danych zgodnie z art. 22 ustawy o ooś

W dniu 29 października 2015r. Burmistrz Świebodzina wysłał do stron postępowania zawiadomienie o zebranych dokumentach i materiałach celem umożliwienia zapoznania się z zebranymi materiałami, a także możliwością wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań w terminie 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia. W wyznaczonym terminie nie złożono uwag ani wniosków.

Dnia 1 grudnia 2015r. Burmistrz Świebodzina wydał decyzję nr 4/2015 określającą środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia dla przedmiotowej w sprawie inwestycji polegającej na rozbudowie Gospodarstwa Rolnego o obiekt inwentarski wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zlokalizowany na działkach o nr 53/5 oraz 54/2 w obrębie Rozłogi, cyt.: „która stała się prawomocna dnia 29 grudnia 2015r.”

W dniu 27 czerwca 2016r. wpłynął wniosek pana Krzysztofa Kordeczki o wznowienie postępowania oraz o wstrzymanie wykonania decyzji Burmistrza Świebodzina z 1 grudnia 2015r. w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Wniosek został uzasadniony brakiem udziału pana Krzysztofa Kordeczki jako strony w w/w postępowaniu bez własnej winy tj. przesłanką z art. 145§ 1 pkt. 4 k.p.a. Wnioskodawca nie został powiadomiony o toczącym się postępowaniu, jak również nie otrzymał wydanej w jego toku decyzji. Pan Krzysztof Kordeczka jest właścicielem działki bezpośrednio sąsiadującej z nieruchomością, na której planowana jest inwestycja, a o ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dowiedział się 13 czerwca 2016r. z wydanej 7 czerwca 2016r. z decyzji o ustaleniu warunków zabudowy dla w/w inwestycji.

W związku z powyższym Burmistrz Świebodzina postanowieniem z 12 sierpnia 2016r. wstrzymał wykonanie ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia nr 4/2015 z 1 grudnia 2015r. w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Na podstawie art. 149 i art. 150 § 1 w związku z art. 145 § 1 pkt 4 ustawy z 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016r., poz. 23 z późn. zm.) Burmistrz Świebodzina postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2016r. wznowił postępowanie w sprawie - zakończonej ostateczną decyzją Burmistrza Świebodzina nr 4/2015 z 1 grudnia 2015r. Zawiadomieniem z 8 września 2016r. poinformowano strony postępowania o jego wznowieniu, a także o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy, składania uwag i wniosków.

Dnia 12 września 2016r. wysłano ponownie wniosek wraz z raportem celem uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. Dnia 10 września 2016r. (data wpływu 22.09.2016r.) mieszkańcy wsi Rozłogi złożyli pismo w którym poinformowali, że nie wyrażają zgody na budowę dodatkowego kurnika na terenie wsi. Dnia 22 września 2016r. wpłynęło pismo od pani Anny Gross z prośbą o udostępnienie w formie elektronicznej raportu ooś, po analizie którego Pani Gross zgłosiła swoje zastrzeżenia do planowanej inwestycji, gdyż jednoznacznie nie wyklucza ona nieszkodliwości i nieuciążliwości przedsięwzięcia. Pan Krzysztof Kordeczka pismem z 22 września 2016r. wniósł o wydanie odmownej decyzji. Pismem z 26 września 2016r. (data wpływu: 28.09.2016r.) mieszkańcy miejscowości Rozłogi wnieśli, że raport będący przedmiotem oceny nie spełnia wymogów określonych w ustawie, co może skutkować wadliwością całego postępowania.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. pismem z 4 października 2016r. wezwał wnioskodawcę o uzupełnienie raportu ooś. Dnia 14 listopada

2016r. wpłynęło do tutejszego urzędu uzupełnienie raportu, które 17 listopada 2016r. zostało przesłane do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świebodzinie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. pismem z 5 grudnia 2016r. (data wpływu: 07.12.2016r.) wezwał ponownie wnioskodawcę o uzupełnienie raportu ooś. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Świebodzinie pismem znak: NZ.771.12.70.2015.MR z 12 grudnia 2016r. (data wpływu: 19.12.2017r.) wydał negatywną opinię dot. realizacji przedsięwzięcia. Dnia 12 stycznia 2017r. wnioskodawca uzupełnił raport. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. postanowieniem znak: WZŚ- II.4242.30.2016.AJ z 20 stycznia 2017r. (data wpływu: 23.01.2017r.). uzgodnił warunki realizacji dla przedmiotowej inwestycji. Zawiadomieniem z 2 lutego 2017r. poinformowano strony postępowania o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy. Ponadto ogłoszenie takie zamieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Świebodzinie, na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu i w pobliżu inwestycji. Dnia 7 marca 2017r. Pan Krzysztof Kordeczka wystąpił z wnioskiem o wydanie kserokopii dokumentów prowadzonego postępowania, które 13 marca 2017r. otrzymał. Pan Kordeczka pismem z 25 marca 2017r. (data wpływu: 28.03.2017r.) wniósł o wydanie odmownej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W dniu 3 kwietnia 2017r. Burmistrz Świebodzina wysłał do stron postępowania zawiadomienie o zebranych dokumentach i materiałach celem umożliwienia zapoznania się z zebranymi materiałami, a także możliwością wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań w terminie 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia. W wyznaczonym terminie nie złożono uwag ani wniosków.

„Zebrana dokumentacja w sprawie nie przedstawiła w sposób dostatecznie wyczerpujący zagadnienia dotyczącego ochrony terenów mieszkalnych przed odorami.” Artykuł 62 ustawy ooś nakazuje by podczas oceny oddziaływania na środowisko analizować oraz oceniać bezpośredni i średni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi, co powinno być szczególnie brane pod uwagę przy tego typu inwestycjach. Cechą powietrza usuwanego z budynków inwentarskich jest jego duża uciążliwość zapachowa co jest dokuczliwe dla ludzi, a także wywołuje konflikty społeczne. Uciążliwości te pogarszają również warunki środowiskowe terenów przyległych, no co również wskazał Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w swojej negatywnej opinii. Autor raportu twierdzi, że ponad 2-krotne zwiększenie uciążliwości odorowych, nie spowoduje konfliktów społecznych, jednakże podczas prowadzonego postępowania mieszkańcy miejscowości Rozłogi kilkakrotnie wnosili sprzeciw co do planowanej inwestycji, a także do uciążliwego odoru na terenie wsi od istniejącej już hodowli indyków.

W raporcie przedstawiono (pkt.9.3.13), że eksploatacja budynku może spowodować okresową uciążliwość odorową, szczególnie w warunkach wysokiej temperatury i wilgotności powietrza, natomiast w uzupełnieniu raportu z dnia 6 października 2015r. (pkt. 2) określono, że z uwagi na brak przepisów odnoszących się do metod prognozowania emisji odorów w środowisku nie ma możliwości dokonania jednoznacznej obliczeniowej oceny zapachów jak i określenia obszaru ich ewentualnego oddziaływania, dlatego emisję zanieczyszczeń odorowych ograniczono do amoniaku i siarkowodoru. Jednakże - jak dalej można przeczytać w uzupełnieniu raportu z 6 października 2015r. - zarówno amoniak jak i siarkowodor może okresowo powodować uciążliwość zapachową szczególnie w warunkach wysokiej temperatury i wilgotności powietrza, przy czym w oparciu o przeprowadzone obliczenia rozprzestrzeniania się gazów i pyłów ograniczać się będzie do działek inwestora.

„Po przeanalizowaniu wniosku oraz raportu, zebraniu wszystkich opinii i wniosków tut. Organ prowadzący postępowanie postanowił odmówić wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”.

Od przedmiotowej decyzji, z zachowaniem ustawowego terminu, odwołanie wniosła Pani Małgorzata Kawala – pełnomocnik wnioskodawcy Pana Michała Iwaszkiewicza. Przedmiotowej decyzji pełnomocnik strony zarzucił:

- „a) naruszenie art. 80 ust. 1, 2, 3, 81 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2016 poz. 353) (dalej jako: „u.o.o.ś.”) poprzez odmowę wnioskodawcy określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie obiektu inwentarskiego wraz z niezbędną infrastrukturą na działkach o nr. ewid. 53/5 i 54/2 w obrębie Rozłogi, gmina Świebodzin, powiat świebodziński, woj. Lubuskie.*
- b) art. 7 w zw. z art. 77 oraz art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (dalej jako: „KPA”) poprzez zaniechanie zebrania i pełnego rozpatrzenia materiału dowodowego w sprawie oraz poprzez oparcie rozstrzygnięcia wyłącznie na podstawie stanowiska lokalnej społeczności oraz opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świebodzinie oraz niewzięcie pod uwagę postanowień Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim.*
- c) art. 11 w zw. z art. 107 § 3 KPA w zw. z art. 85 u.o.o.ś. poprzez sporządzenie uzasadnienia decyzji w sposób ogólnikowy, w szczególności bez wyjaśnienia stronie przyczyn z których organ odmówił Odwołującemu zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie Gospodarstwa Rolnego o obiekt inwentarski wraz z niezbędną infrastrukturą*

techniczną zlokalizowany na działkach nr 53/5 i 54/2 w obrębie Rozłogi, gmina Świebodzin, powiat świebodziński, woj. lubuskie oraz nie zawarcie w uzasadnieniu informacji, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w Raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (dalej jako: „Raport”), uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska”.

Burmistrz Świebodzina przy piśmie z dnia 11.07.2017 r. przekazał do organu odwoławczego odwołanie strony wraz z aktami sprawy .

Kolegium po zapoznaniu się z treścią akt, pismem z dnia 11.08.2017 r. zleciło Burmistrzowi Świebodzina jako organowi I instancji, przeprowadzenie dodatkowego postępowania wyjaśniającego w celu uzupełnienia dowodów i materiałów zgromadzonych w sprawie i wezwało do uzyskania i załączenia do akt sprawy wypisu z ewidencji gruntów pochodzącego od organu ewidencyjnego jakim jest Starosta, a dotyczącego nieruchomości Pana Krzysztofa Kordeczki, zam. Rozłogi 16A, 66-200 Świebodzin, który jak ustalił organ jest cyt.: „... właścicielem działki bezpośrednio sąsiadującej z nieruchomością, na której planowana jest inwestycja, którego wniosek o wznowienie postępowania wszczął postępowania w przedmiotowej sprawie, a którego to dokumentu (dowodu) brak było w przekazanych Kolegium aktach, podobnie jak samego wskazania przez organ I instancji konkretnego nr tej nieruchomości (vide: postanowienie o wznowieniu postępowania z dnia 12.08.2016 r.) oraz do uzyskania i załączenia do akt sprawy wypisów z ewidencji gruntów pochodzących od organu ewidencyjnego jakim jest Starosta, a dotyczących wszystkich pozostałych osób, które organ uznał za strony tego postępowania. Dokumentów tych brak jest w przekazanych Kolegium aktach, jednocześnie z uwagi na powyższe, Kolegium wyznaczyło nowy termin rozpatrzenia sprawy.

Burmistrz Świebodzina przesłał wnioskowane dokumenty przy piśmie z dnia 23.08.2017 r.

Pismem z dnia 08.09.2017 r. Kolegium zleciło Burmistrzowi Świebodzina jako organowi I instancji, przeprowadzenie dodatkowego postępowania wyjaśniającego w celu uzupełnienia dowodów i materiałów zgromadzonych w sprawie, poprzez : wezwanie wnioskodawcy do usunięcia - pod rygorem przyjęcia, że Raport jest niekompletny i nierzetelny - wad i braków Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w zakresie: rzetelnej analizy dotyczącej uciążliwości zapachowych związanych z planowaną inwestycją oraz ich wpływu na zdrowie i życie ludzi (art. 62 ust.1 ustawy); w Raporcie brak jest szczegółowego odniesienia się do tych uciążliwości - ograniczono go jedynie do określenia poziomu amoniaku i siarkowodoru; obiektywnej analizy możliwych konfliktów

społecznych z tym związanych, zgodnie z wymogami art.66 ust.1 pkt. 15 ustawy; zważywszy, że to głównie uciążliwość odrova prowadzi do powstania konfliktów społecznych, w tym w odniesieniu do przedmiotowej w sprawie inwestycji, **wskazania realnego, a nie jedynie pozornego wariantu alternatywnego**, jak również do:

- a) wyjaśnienia rozbieżności pomiędzy wskazaniem zawartym w treści raportu m.in. na str. 11, z którego wynika, że na planowanym do realizacji budynku inwentarskim ma być zamontowanych 8 wentylatorów szczytowych, a załącznikiem (vide: poz. 3 Plan zagospodarowania terenu), gdzie uwidoczniono 7 takich wentylatorów (vide: zapis legendy i oznaczenia);
- b) wskazania mocy poszczególnych wentylatorów,
- c) wskazania na jakich konkretnie działkach i w jakiej odległości od granic terenu inwestycji znajdują się najbliższe położone budynki mieszkalne, w tym świetlica wiejska (brak konkretnych wskazań w raporcie – odległości oraz nr poszczególnych działek),
- d) wyjaśnienia i doprecyzowania wskazania raportu, zgodnie z którym cyt.: „*Lokalizacja istniejącego magazynu (chłodni) na padlinę uwzględnia stosowne jego oddalenie od budynków mieszkalnych i granicy terenu inwestora*” (vide: str. 75) – co oznacza określenie „stosowne oddalenie” tj. jaka to będzie konkretnie odległość, od jakich wskazanych konkretnie budynków mieszkalnych (nr działki), z czego (z jakich przepisów, obliczeń itp.) wynika, że posadowienie magazynu chłodni od budynków mieszkalnych i granic terenu inwestycji będzie wystarczające dla zabezpieczenia przed oddziaływaniem odorowym i bakteriologicznym ?!... (vide: poz. 3 Plan zagospodarowania terenu – Istniejąca chłodnia).

Organ przesłał uzupełnienie raportu dostarczone przez inwestora przy piśmie z dnia 09.10.2017 r.

Kolegium po zapoznaniu się z treścią w/w dokumentu, pismem z dnia 20.10.2017 r. ponownie wezwało Panią Małgorzatę Kawala – pełnomocnika Pana Michała Iwaszkiewicza, do usunięcia wszystkich wad raportu- zgodnie z wcześniejszym zleceniem – w zakresie pkt. d-g, które nadal nie zostały usunięte i jednocześnie z uwagi na powyższe wyznaczyło nowy termin rozpatrzenia sprawy.

W dniu 10.11.2017 r. Kolegium zawiadomiło o przedłużeniu terminu rozpatrzenia sprawy, z uwagi na okoliczność, iż brak było zwrotnego potwierdzenia odbioru wezwania z dnia 20.10.2017 r. od Pani Małgorzaty Kawala – pełnomocnika inwestora (pozostałe strony odebrały w/w wezwanie – zwrotne potwierdzenia odbioru w aktach).

W dniu 22.11.2017 r. do Kolegium wpłynęło pismo Pani Małgorzaty Kawali zawierające dodatkowe uzupełnienia i wyjaśnienia.

Pismem z dnia 08.12.2017 r. Kolegium wystosowało ponowne wezwanie do organu I instancji oraz do pełnomocnika inwestora i przedłużyło termin rozpatrzenia sprawy.

Pismo Burmistrz Świebodzina z dnia 18.12.2017 r., wpłynęło do Kolegium w dniu 28.12.2017 r.

W dniu 27.12.2017 r. pismo do Kolegium datowane na 21.12.2017 r. przesłała Pani Małgorzata Kawala.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze ponownie rozpatrując sprawę na podstawie zgromadzonych akt, zważyło co następuje:

Zaskarżona decyzja nie może pozostać w obrocie prawnym ponieważ wydana została z naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, co tut. Kolegium stwierdziło nie będąc związane granicami odwołania oraz argumentacją w nim zawartą.

Institucja wznowienia postępowania należy - obok trybu stwierdzenia nieważności decyzji oraz zmiany lub uchylecia decyzji - do tzw. nadzwyczajnych trybów postępowania. Przedmiotem postępowania nadzwyczajnego, w przeciwieństwie do postępowania jurysdykcyjnego, nie jest merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, według określonych w prawie kryteriów, ale zbadanie prawidłowości ostatecznego rozstrzygnięcia wydanego w postępowaniu jurysdykcyjnym (B. Adamiak, *Koncepcja nadzwyczajnych trybów postępowania administracyjnego*, AUWr 1985, Prawo CXII, s. 92).

Wzruszenie decyzji w trybie nadzwyczajnym wznowienia postępowania może mieć miejsce tylko w razie wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności wskazanych w treści art. 145 § 1 k.p.a, art. 145a § 1 i art.145 b § 1 k.p.a. i ma zastosowanie w odniesieniu do decyzji ostatecznych.

Institucja ta stwarza prawną możliwość ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną, jeżeli postępowanie, w którym ona zapadła, było dotknięte kwalifikowaną wadliwością wyliczoną w sposób enumeratywny w k.p.a.

Przepis art. 148 § 1 k.p.a. stanowi, że podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał w sprawie decyzję w pierwszej instancji, w

terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania.

§ 2. Termin do złożenia podania o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji.

Ustalenie przez organ, czy strona dochowała terminu do wniesienia podania o wznowienie postępowania wymaga dokonania analizy okoliczności faktycznych i dowodów, na które powołała się ona we wniosku. Analiza ta winna jednak jedynie służyć ustaleniu, czy termin został dochowany. Jakkolwiek to na stronie żądającej wznowienia postępowania spoczywa obowiązek udowodnienia, kiedy konkretnie dowiedziała się o wydaniu decyzji, to jednak organ administracyjny, stosownie do art. 7 k.p.a. i art. 9 k.p.a. nie jest zwolniony od podjęcia czynności mających na celu wyjaśnienie tej kwestii i nie zwalnia to organu z obowiązku weryfikacji twierdzeń strony i przedłożonych przez nią dowodów oraz przedstawienia swojego stanowiska, w oparciu o cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Wznowienie postępowania polega na tym, że sprawa, która została już zakończona przez wydanie decyzji ostatecznej jest ponownie rozpatrywana w administracyjnym toku instancji (*J. Służewski, Postępowanie..., s. 109*). Celem wznowienia postępowania jest sprawdzenie, czy któraś z wad postępowania wymienionych enumeratywnie w przepisach k.p.a. nie wpłynęła na treść decyzji.

Tym samym, przy wznowieniu postępowania chodzi o sprawdzenie, czy w czynnościach procesowych – poprzedzających wydanie decyzji – doszło do naruszenia prawa sklasyfikowanego jako jedna z przesłanek wznowienia postępowania. Należy przy tym pamiętać, że postępowanie prowadzone po wznowieniu, nie może być wykorzystywane do pełnej merytorycznej kontroli decyzji wydanej w postępowaniu zwykłym. Granice sprawy określa bowiem postanowienie organu o wznowieniu postępowania (vide np. wyr. NSA z 17.10.2014 r., II FSK 2448/12, Legalis).

Zaznaczyć przy tym również należy, że wszczęcie postępowania wznowieniowego nie przesądza jeszcze o ostatecznej treści nowego rozstrzygnięcia w sprawie. Dopiero treść postępowania podjętego w tym trybie pozwoli określić, czy wskazana na początku jako podstawa wszczęcia postępowania wada proceduralna rzeczywiście wystąpiła, oraz czy wystąpienie tej wady miało wpływ na treść rozstrzygnięcia merytorycznego w sprawie. Wyłącznie w przypadku ustalenia tego typu okoliczności organ administracji publicznej

wyda nową decyzję merytoryczną w sprawie. Ten ostatni element postępowania podjętego w wyniku wznowienia postępowania ma charakter materialnoprawny. Prowadzi bowiem do „ponownego otwarcia procesu przeprowadzenia autorytatywnej konkretyzacji normy materialnego prawa administracyjnego (...) do ustalonego ponownie stanu faktycznego sprawy” (zob. B. Adamiak, [w:] R. Hauser, Z. Niewiadomski, A. Wróbel, *System Prawa Administracyjnego*, t. 9, *Prawo procesowe administracyjne*, Warszawa 2010, s. 250).

Przyczyny uzasadniające wznowienie postępowania administracyjnego zostały enumeratywnie wyliczone w k.p.a - są to tzw. przesłanki pozytywne wznowienia postępowania. Oznacza to niedopuszczalność wznowienia postępowania na podstawie ściśle niewyliczonej (niewskazanej) w art. 145 § 1 oraz art. 145a § 1 i art. 145b § 1 przesłanki. Obok tego istnieją tzw. przesłanki negatywne wznowienia postępowania, których wystąpienie powoduje niemożność uchylecia decyzji w trybie w/w przepisów - zawiera je art. 146 k.p.a.

Granice postępowania wznowieniowego są wyznaczone zakresem rozstrzygnięcia poddanego temu postępowaniu nadzwyczajnemu. Tym samym, organ powinien rozstrzygnąć na nowo w sprawie, która była wcześniej rozstrzygnięta decyzją ostateczną (lub postanowieniem podlegającym temu trybowi). Jest to więc postępowanie w sprawie tożsamej pod względem przedmiotowym, podmiotowym i co do podstawy prawnej ze sprawą zakończoną rozstrzygnięciem ostatecznym. Organ musi zatem przeprowadzić na nowo postępowanie wyjaśniające, w którym jest obowiązany wyeliminować wszystkie wady wcześniejszego postępowania. Organ na tym etapie nie jest związany ustaleniami stanu faktycznego, dokonanymi podczas wcześniejszego postępowania administracyjnego (vide np. wyrok NSA z 30.12.2009 r., II OSK 12/09, Legalis).

W myśl art. 149 § 2 k.p.a., postanowienie o wznowieniu postępowania stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyny wznowienia oraz co do nowego rozstrzygnięcia istoty sprawy.

Zgodnie z obowiązującą doktryną i orzecznictwem sądowno-administracyjnym, odmowę wszczęcia postępowania wznowieniowego z przyczyn podmiotowych (braku legitymacji) należy ograniczyć tylko do przypadków, gdy jednostka żądająca wszczęcia postępowania nie powołuje się na interes prawny.

Ustalenie więc, czy sprawa dotyczy interesu prawnego jednostki może nastąpić wyłącznie w toku podjętego już postępowania, przy zapewnieniu udziału w tych czynnościach ustalających (B. Adamiak, w: B. Adamiak, J. Borkowski, *Komentarz*, 2012, s. 580).

Dopiero bowiem w toku wszczętego postępowania w trybie nadzwyczajnym dojdzie do ostatecznego ustalenia legitymacji danego podmiotu do bycia stroną w postępowaniu wznowieniowym.

Jeśli zatem, tak jak w rozpatrywanej sprawie, istnieją wątpliwości, co do legitymacji podmiotu składającego wniosek o wznowienie postępowania i gdy zachodzi potrzeba badania tej legitymacji na gruncie akt sprawy, to wydanie decyzji winno być poprzedzone postanowieniem, o jakim mowa w art. 149 § 1 k.p.a., a to z uwagi na konieczność przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania, co do przyczyn wznowienia, a więc realizacji dyspozycji art. 149 § 2 k.p.a.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpatrywanej sprawy, w pierwszej kolejności należy wskazać, że już sama treść uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie spełnia wymogów wynikających z art. 107 k.p.a. Brak jest nie tylko prawidłowego uzasadnienia prawnego, ale i faktycznego przedmiotowej sprawy, co czyni orzeczenie organu I instancji wadliwym.

W treści uzasadnienia, w tym w opisie stanu faktycznego sprawy, organ I instancji zawarł jedynie ogólnikowe informacje o tym, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane w postępowaniu wznowieniowym - czyli w trybie nadzwyczajnym, w następstwie złożenia wniosku z dnia 26.06.2016 r. przez Pana Krzysztofa Kordeczkę - w oparciu o przesłankę z art. 145 § 1 pkt. 4 k.p.a.; bez zawarcia w jego treści jakiegokolwiek uzasadnienia prawnego, a także dokonania oceny spełnienia przesłanek do skutecznego złożenia tego wniosku, co jest oceniane we wstępnej fazie postępowania wznowieniowego.

Jak wynika z analizy akt sprawy, postanowieniem z dnia 12.08.2016 r. organ wznowił postępowanie w sprawie zakończonej własną ostateczną decyzją z dnia 01.12.2015 r. określającej środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie Gospodarstwa Rolnego o obiekt inwentarski wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zlokalizowany na działkach o nr 53/5 i 54/2 w obrębie Rozłogi i odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

Z ustaleń organu zawartych w uzasadnieniu w/w postanowienia wynika, że cyt.: „Pan Krzysztof Kordeczka jest właścicielem działki bezpośrednio sąsiadującej z nieruchomością, na której planowana jest inwestycja. O ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dowiedział się 13.06.2016 r. z wydanej w dniu 7 czerwca 2016 r. decyzji o ustaleniu warunków zabudowy dla w/w inwestycji”. Jak wynika z akt sprawy Pan Krzysztof Kordeczka jest właścicielem działki nr 53/3 położonej we wsi Rozłogi gm. Świebodzin

graniczącej bezpośrednio z terenem inwestycji tj. jedną z dwóch działek inwestycyjnych - nr 53/5. Jednocześnie odrębnym postanowieniem z dnia 12.08.2017 r. organ wstrzymał na wniosek Pana Krzysztofa Kordeczki wykonanie w/w decyzji ostatecznej.

Zatem w/w osobie winien przysługiwać status strony zarówno w tym postępowaniu, jak i w postępowaniu zakończonym wydaniem ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, którego wzruszenia w trybie wznowieniowym domagał się wnioskodawca, o ile spełniona została jednocześnie przesłanka z art. 148 k.p.a.

Organ I instancji rozpatrując sprawę „zapomniał” jednak we wstępnej fazie badania zasadności złożonego w niniejszej sprawie wniosku ocenić, czy wnioskodawca zachował ustawowy termin do złożenia wniosku. Przepis art. 148 k.p.a. stanowi bowiem, że podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał w sprawie decyzję w pierwszej instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania; przy czym termin do złożenia podania o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji.

Zważywszy zatem, że jak wynika z treści wniosku, Pan Krzysztof Kordeczka o ostatecznej przedmiotowej w sprawie decyzji środowiskowej dowiedział się w dniu 13.06.2016 r. z treści doręczonej Mu wydanej w odniesieniu do przedmiotowej inwestycji decyzji nr 27/WZ-II/2016 z dnia 07.06.2016 r. o warunkach zabudowy (ostateczna decyzja środowiskowa stanowić winna bowiem w określonych przepisami przypadkach załącznik do wniosku o wydanie decyzji o warunkach zabudowy), a wniosek o wznowienie postępowania datowany na dzień 26.06.2016 r. został złożony w organie w dniu 27.06.2017 r. (vide: prezentata wpływu), w przedmiotowej sprawie ziściły się przesłanki umożliwiające przejście do kolejnego jego etapu tj. ponowego rozstrzygnięcia istoty sprawy. Przy czym zwrotne potwierdzenie odbioru decyzji o warunkach zabudowy przez wnioskodawcę, organ winien załączyć do akt przedmiotowej sprawy – jako dowód w sprawie.

W tym miejscu wskazać należy, że podstawę materialnoprawną decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1405) zwana dalej „ustawą”.

Zgodnie z treścią art. 71 ust. 1 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Aby jednak zachodziła konieczność uzyskania, czyli po stronie organu - obowiązek wydania, decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, niezbędne jest łączne spełnienie dwóch warunków, a mianowicie:

- przedsięwzięcie musi być zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 71 ust. 2 ustawy) oraz

- do realizacji danego przedsięwzięcia niezbędne jest uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 pkt 1-22 ustawy, w tym np. dla uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Ponadto - a co również istotne w tej sprawie - postępowanie administracyjne o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się (z wyjątkiem wskazanym w art. 73 ust. 2 ustawy) tylko na wniosek i to nie dowolnego podmiotu a jedynie podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, czyli inwestora, o czym wprost stanowi przepis art. 73 ust. 1 ustawy.

Wniosek ten musi spełniać, oprócz wymogów formalnych (procesowych), także wymogi materialne określone w art. 74 ust. 1 ustawy, tj. :

1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;

2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia;

3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;

3a) załącznik graficzny przedstawiający zasięg oddziaływania przedsięwzięcia

4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4-5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej oraz przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;

5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na

poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;

6) wypis z rejestru gruntów obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a-1c.

7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji.

przy czym ustawodawca - w art. 74 ust. 1a ustawy- przewidział możliwość pewnego odstępstwa od w/w reguły kompletności wniosku inwestora tj., że w przypadku, gdy w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach liczba stron przekracza 20, m.in. dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których stwierdzono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, kopię mapy, o której mowa w ust. 1 pkt 3, kopię załącznika graficznego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a, oraz wypis z rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przedkłada się wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest, zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy- wójt, burmistrz, prezydent miasta - w przypadku pozostałych przedsięwzięć nie wymienionych w tym przepisie, czyli jak w tej sprawie.

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 79 ust. 1 ustawy).

Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, z uwzględnieniem wyjątków wskazanych w zdaniu drugim tego przepisu (patrz : art. 80 ust. 2 ustawy).

Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, **wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko**, została określona w art. 82 ustawy. I tak w szczególności decyzja taka winna bezwzględnie zawierać określenie: rodzaju i miejsca

realizacji przedsięwzięcia, warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy (patrz : art. 82 ust. 1 pkt 1 ustawy).

Nadto w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba: wykonania kompensacji przyrodniczej - w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdza się konieczność wykonania tej kompensacji; zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – organ nakłada obowiązek tych działań (patrz: art. 82 ust. 1 pkt 2 ustawy).

Według treści art. 82 ust. 1 pkt 4 i pkt 5 ustawy w decyzji środowiskowej przedstawia się także stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 (z zastrzeżeniem wyjątków niemających znaczenia w tej sprawie) oraz można nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia.

Zgodnie zaś z treścią art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli (tak jak w rozpatrywanej sprawie) była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może mieć zatem charakter obowiązkowy lub fakultatywny w zależności od rodzaju zamierzonego przedsięwzięcia lub miejsca jego realizacji. W pierwszym przypadku ocena oddziaływania na środowisko musi być przeprowadzona zawsze. W drugim przypadku właściwy organ określa, że taki obowiązek występuje. Rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zostały określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

I tak - przedmiotowe w sprawie przedsięwzięcie polegające na rozbudowie Gospodarstwa Rolnego o obiekt inwentarski wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zlokalizowany na działkach o nr 53/5 i 54/2 w obrębie Rozłogi kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 51 („chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP- przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza”) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz.71) **a zatem jego realizacja - zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy - wymagała przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.** W myśl art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy, dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z kolei przez ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, której dokonuje organ przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, należy rozumieć postępowanie obejmujące w szczególności:

- weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu (vide: art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy).

W myśl art. 62 ust. 1 ustawy w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, krajobraz, w tym krajobraz kulturowy a także - wzajemne oddziaływanie między w/w elementami, nadto - dostępność do złóż kopalin, możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagany

zakres monitoringu. Ocena oddziaływania na środowisko jest etapem prowadzącym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i pozwala organowi jedynie zorientować się, jakie ewentualnie zagrożenia dla środowiska mogą wystąpić. Powinno to pomóc organowi właściwie określić uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Ustalenie w decyzji środowiskowej warunków, pod którymi może zostać zrealizowana planowana inwestycja, nie przesądza jeszcze o jej faktycznej realizacji. Określa jedynie kształt inwestycji z punktu widzenia wymogów ochrony środowiska, dopuszcza jej realizację w wariantcie dla środowiska najkorzystniejszym. Dopiero na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego, tj. w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania przestrzennego (jeśli na danym terenie nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego) i o udzielenie pozwolenia na budowę - następuje konkretyzacja i materializacja warunków określonych w decyzji środowiskowej. Innymi słowy, decyzja środowiskowa statuuje ograniczenia realizacji przedsięwzięcia konieczne ze względu na wymogi ochrony środowiska w różnych jego aspektach.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zwany dalej także „raportem”, jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Aby opracowanie to w każdym przypadku zawierało informacje niezbędne do zakończenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko ustawodawca określił kazuistycznie w art. 66 ustawy elementy, które winien zawierać każdy raport. Ponadto - ponieważ ocena oddziaływania na środowisko, wykonywana podczas postępowania o wydanie decyzji środowiskowej, ma charakter postępowania dowodowego, to dokumenty gromadzone w toku postępowania (w tym raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko) są w rozumieniu k.p.a. środkami dowodowymi, chociaż nie są to dokumenty urzędowe. Oceniane powinny więc być w świetle wymagań stawianych przez k.p.a. środkiem dowodowym, a w szczególności przez przepis art. 75 § 1 k.p.a. Dlatego też raport nie spełniający, bądź to wymagań materialnych, ustalonych w art. 66 ustawy, bądź też wymagań formalnych z art. 75 k.p.a., nie może być uznany za środek dowodowy zgodny z prawem a tym samym – niemożliwym jest zarówno ustalenie, że inwestor wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku przedłożenia takiego raportu a w konsekwencji – niemożliwym jest także wydanie prawidłowej decyzji środowiskowej, gdyż nie można przeprowadzić bez w/w Raportu niewadliwej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (patrz: art. 3 ust. 1 pkt 8 lit.”a” i art. 62 ust. 1 ustawy).

Zgodnie zaś z art. 77 ust. 1 ustawy, jeżeli wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem takiej decyzji organ właściwy uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz zasięga opinii właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jak również uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (vide: art. 77 ust.1 pkt. 4 ustawy dodany przez art. 509 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz.U.2017.1566) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 stycznia 2018 r.).

Przechodząc do analizy i oceny przedmiotowej sprawy, tut. Kolegium wskazuje, że kasatoryjny charakter orzeczenia uzasadnia **istotna zmiana prawa materialnego** jaka miała miejsce **w dniu 1 stycznia 2018 r.**

W myśl art. 545 ust.1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U. z 2017 r., poz. 1566) ; do spraw wszczętych **a nie zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach** wydawanych na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 i 1566) oraz decyzji, przed wydaniem których przeprowadza się ponowną ocenę oddziaływania na środowisko, **stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 509 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą**, co oznacza, że do wszystkich spraw wszczętych **a nie zakończonych ostatecznie do 31 grudnia 2017 r. mają zastosowanie przepisy znowelizowanej ustawy**, w tym zwłaszcza : art. 66 ust. 1 pkt 1 lit."a", art. 74 ust. 2, ust. 3a, art. 77 ust. 1 pkt 4, ust. 4, ust. 9, art. 81 ust. 3, art. 85 ust. 2 pkt 1 tiret drugie ustawy w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2018 r.

I tak zmieniony w/w ustawą - Prawo wodne - w art. 509 - przepis art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. "a" ustawy stanowi obecnie, iż raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać opis planowanego przedsięwzięcia a w szczególności charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji lub użytkowania, **w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, co wymaga obecnie uzupełnienia raportu o ten element.**

Dalej - przepis art. 74 ust. 2 ustawy stanowi obecnie, iż do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć **raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego**, co oznacza konieczność uzupełnienia wniosku przez inwestora o te elementy.

Ustawodawca dodał także w art. 74 ustawy nowy zapis oznaczony jako **ust. 3a** w brzmieniu: „Stroną postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) działki przylegające bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji lub funkcjonowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska;
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem."

Powyższe oznacza obecnie konieczność zweryfikowania - ustalonego pierwotnie przez organ I instancji kręgu osób zainteresowanych w sprawie (stron postępowania) pod kątem przesłanek z w/w przepisu.

Najistotniejsze jednak zmiany jakie wywołała ustawa Prawo wodne dotyczą przepisów art. 64 ust.1 pkt 4, ust. 1c, ust. 3a, art. 77 ust. 1 pkt 4, ust. 3, ust. 4, ust. 5a, ust. 9, art. 81 ust. 3, art. 85 ust. 2 pkt 1 tiret drugie ustawy albowiem ustawodawca wprowadził tymi przepisami nową instytucję - opiniowania (a w określonych przypadkach uzgadniania) obowiązku inwestora w zakresie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jak i uzgadniania warunków realizacji zarówno przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko jak i - w niektórych przypadkach - także przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko **przez nowy organ, tj. organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych** (dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wód Polskich).

W dniu 1 stycznia 2018 r., na podstawie ustawy Prawo Wodne z dnia 20 lipca 2017 roku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566), została utworzona państwowa osoba prawna Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie. Zgodnie z art. 527 ustawy Prawo Wodne, z dniem wejścia w życie ustawy należności, zobowiązania, prawa i obowiązki Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz regionalnych zarządów gospodarki wodnej, będących państwowymi jednostkami budżetowymi, stają się odpowiednio należnościami, prawami i obowiązkami Wód Polskich.

Konsekwencją powyższego będzie zatem - w sprawach wszczętych a nie zakończonych ostatecznie - jak ma to miejsce w odniesieniu do rozpatrywanej sprawy - konieczność uzupełnienia jej akt o stanowisko organu właściwego w sprawach ocen wodnoprawnych, a w ślad za tym także - konieczność powtórzenia przez organ I instancji niektórych czynności procesowych w postępowaniu administracyjnym (m.in. ponowne informowanie stron postępowania o możliwości realizacji praw procesowych z art. 10 § 1 k.p.a., zapewnienie udziału społeczeństwa i inne).

Ustawodawca dokonując zmiany przepisów w w/w zakresie nie wprowadził, o czym była mowa wyżej, przepisów przejściowych, co oznacza, że do spraw wszczętych a nie zakończonych przed dniem 01.01.2018 r. - czyli do przedmiotowej sprawy - zastosowanie mają zmienione przepisy ustawy.

Tym samym Kolegium zobligowane było uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji z uwagi na zmianę przepisów prawa materialnego, która weszła w życie z dniem 01.01.2018 r., celem zastosowania przez organ I instancji tychże przepisów, o czym szczegółowo była mowa wyżej.

Konieczność przeprowadzenia ponownej procedury przez Organ I instancji wynika również z faktu uzupełnieniu na etapie postępowania odwoławczego przedłożonego w niniejszej sprawie raportu o analizę uciążliwości zapachowych – odory, analizę możliwych konfliktów społecznych oraz racjonalny wariant alternatywny – vide: uzupełnienie raportu z dnia 03.10.2017 r. - co wymaga ponownej oceny całości raportu przez organ I instancji przy ponownym rozpatrywaniu sprawy, jak również wystąpienia o ponowne opinie i uzgodnienia właściwych organów w odniesieniu do całości raportu.

W tym miejscu wskazać należy, że skoro organ w toku prowadzonego przez siebie postępowania stwierdził, że cyt.: „Zebrana dokumentacja w sprawie nie przedstawiła w sposób dostatecznie wyczerpujący zagadnienia dotyczącego ochrony terenów mieszkalnych przed odorami”, winien był wezwać inwestora do uzupełnienia raportu w tym zakresie -

czego zaniechał - a nie na tej podstawie wydawać decyzję odmawiającą ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanej do realizacji inwestycji, zwłaszcza, że dopiero kompletny i wyczerpujący materiał dowodowy, daje podstawę do dokonania jego oceny i wydania orzeczenia w sprawie.

Zgodnie z treścią art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 k.p.a.), co winno znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Treść decyzji winna spełniać wymogi nie tylko wymogi wynikające z prawa materialnego, ale również te z art. 107 k.p.a. § 3 zgodnie, z którym uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa, czego zabrakło w zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 11 k.p.a. organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy (tzw. zasada przekonywania).

Ponownie rozpatrując sprawę - w zależności od dokonanych ustaleń - organ winien mieć również na względzie, treść art. 146 k.p.a. I tak stosownie do treści art. 146 § 1 k.p.a., uchylenie decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło dziesięć lat, zaś z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 3-8 oraz w art. 145a i art. 145b, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat.

§ 2. Nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej.

Stosownie do treści art. 151 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której:

1) odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, albo

2) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy.

Zgodnie natomiast z treścią art. 151 § 2 k.p.a, w przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji.

Przy ponownym rozpatrywaniu sprawy organ I instancji winien konwalidować wskazane wyżej wady procesowe i materialno - prawne, jak również przeprowadzić w znacznej części niewadliwe postępowanie dowodowe w celu jednoznacznego ustalenia stanu faktycznego sprawy - z zastosowaniem aktualnie obowiązujących przepisów prawa materialnego - uzyskując wymagane przepisami prawa uzgodnienia i opinie.

Wskazane uchybienia, w tym zmiana przepisów materialnych stanowiących podstawę wydania decyzji w przedmiotowej sprawie, stanowiły podstawę uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania jej do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji w trybie art. 138 § 2 k.p.a., gdyż konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Jednocześnie Kolegium zobowiązuje Wójta Gminy Niegosławice do podania niniejszej decyzji do publicznej wiadomości, stosownie do treści art. 74 ust. 3 ustawy oraz do włączenia do akt sprawy dowodów potwierdzających sposób i termin ogłoszenia tej informacji.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Decyzja jest **ostateczna**.

Od decyzji nie przysługuje stronom prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze, ul. Aleja Niepodległości 7, 65-048 Zielona Góra, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Sprzeciw od decyzji wnoszony do sądu administracyjnego podlega wpisowi stałemu a jego wysokość reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.).

I tak :

1. **Wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach:**

1) skarg na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym - 100 zł;

- 2) skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa - 200 zł;
 - 3) skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej - 300 zł;
 - 4) skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż akty prawa miejscowego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej - 300 zł;
 - 5) skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego - 300 zł;
 - 6) skarg na bezczynność organów administracji publicznej - 100 zł;
- 6a) sprzeciwów od decyzji - 100 zł; (...)**

Ponadto Kolegium poucza strony, że w postępowaniu sądowoadministracyjnym mogą się ubiegać o przyznanie im prawa pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania w sądzie lub w toku postępowania przed sądem. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Skład orzekający:

1. Robert Gwidon Makarowicz
2. Iwona Inerowicz.....
3. Waldemar Pakulski

1. Pan Michał Iwaszkiewicz – reprezentowany przez pełnomocnika Małgorzatę Kawalę, ul. Rumiankowa 18, 66-0078 Świdnica,
2. Pan Krzysztof Kordeczka, Rozłogi 16A, 66-200 Świebodzin,
3. Pani Renata Pawłowska, Rozłogi 92, 66-200 Świebodzin,
4. Pan Krzysztof Pawłowski, Rozłogi 92, 66-200 Świebodzin
5. Gmina Świebodzin,
6. Burmistrz Świebodzina,
7. a/a + ogłoszenie na BIP

Za zgodność z oryginałem
stwierdzam

2018-04-13

data

REFERENT

podpis

Wojciech Zawada